

Biztatás civileknek

VISSZHANG - LVIII. évfolyam, 38. szám, 2014. szeptember 19.

Minden rosszban van valami jó. Még a házkutatásban is. Amikor a forradalom leverése után Snagovba deportáltak minket, a házban, ahol éltünk, rendszeresen megjelentek az elvtársak elvtársai házkutatást tartani. Olyankor minden szobát és mellékhelyiséget feldúltak, gondolom, titkos, forradalmi szervezkedés nyomai után kutattak. Egyáltalán nem zavarta őket, hogy akkor már a házban csak nők és gyerekek laktak, hiszen a férfiakat régen letartóztatták. Történt pedig, hogy egy borús, őszi napon hatéves bátyám arra ébredt, hogy nyoma veszett a szuper csúzlijának, amelyet a kerítés mellett kutyával örökké ott álldogáló, halálosan unatkozó öreg faragtak neki. S minthogy a tesóm a csúzli eltűnése miatt vigasztalhatatlan volt, a ház apraja-nagyja kétségbeesetten nekiállt keresni. Az egyre reménytelenebbé váló kutatás miatt mindinkább elkeseredő édesanyámat megsajnálva aztán a bátyám kezdte vigasztalni anyut; nem baj, ne szomorkodj, majd a következő házkutatásnál előkerül! A történet akkor jutott eszembe, amikor megtudtam, hogy a rendőrség rajtaütésszerű házkutatást végez a hónapok óta a hatóságok által üldözött Ökotárs Alapítványnál. Fel a fejjel civilek, hátha most is előkerül egy csúzli!